

Karácsonyi Műsor

Ilosvai Selymes Péter Általános Iskola és Alapfokú
Művészetoktatási Intézmény

2021. december 21.

Dankó Barnabásné

Kriván Evelin

Porubszki Gábor

Énekkar:

Vers: Borulj a Földre téli álom. Ólelj át minden gyermeket,
és mindenütt a nagyvilágon örüljenek az emberek.
Harangok tiszta, lágy szavával várjuk a legszebb ünnepet.

Zene:

Harangok szóljatok, szóljatok csengők,
Tudja meg a világ: Karácsony eljött!
Zengjétek angyalok, zengjétek boldogan
Tudja meg a világ: Karácsony napja van!

Szeretet ünnepe, ragyogó karácsony,
Nincs nálad áldottabb ünnep a világon!
Míg örömláng gyúl ki zöld fenyőid árnyán:
Ringatózik lelkünk boldog béke szárnyán.

Földerül az arcunk, mely imént borongott
Elfeledünk bút-bajt, minden földi gondot:
Vidámság mosolya csillog a szemünkbe:
Nevető angyalok szállnak a szívünkbe.

(5 angyal táncol)

	Réges régen, élt egyszer egy idős suszter, messze-messze, egy kis magyar falucskában. Bárhová ment, mindenki annyira szerette, hogy csak Péter apónak szólították.
Mesélő	Péter apó nem volt gazdag, egyetlen kis szobácskája volt, melynek ablaka az utcára nézett. Ebben a kis szobában lakott és ez volt a műhelye is. De azért szegény sem volt. Minden szerszáma megvolt a suszter mesterséghez, volt egy vastűzhelye, aminél melegedett és ételt főzhetett. Volt egy karosszéke, ahol időnként elszunyókált, egy ágya és gyertyái, hogy legyen mivel világítani esténként.

Péter apó	Bizony, bizony. Eljött a karácsony este, a szeretet és a család ünnepe, s nekem ezt mégis egyedül kell eltöltenem. Pedig mennyi vidám Karácsonyt töltöttünk együtt, míg a gyerekek kicsik voltak! Hányszor táncolták körbe a fát, és hogy örültek az ajándékoknak! De mióta felnőttek és elköltöztek, mindegyik a maga családjával ünnepel.
-----------	---

Mesélő	Péter apó nagyot sóhajtott. Aztán meggyújtotta az asztalon levő gyertyát, odament a polchoz és levett egy régi könyvet. Odaült vele az asztalhoz és elkezdte olvasni. A karácsonyi történetet olvasta, hogy Jézus nem meleg házban, hanem egy istállóban született, mert nem volt számukra hely a vendégfogadóban.
--------	--

Itt következik az alsósok betlehemes játéka.

Betlehemes

Zene: Csendes éj...

Vers: Borulj a Földre téli álom.
ölelj át minden gyermeket, és mindenütt a nagy világon örüljenek az emberek.

Harangok tiszta. lágy szavával várjuk a legszebb ünnepet.

Vers: Juhász Gyula:

Karácsony felé

Furulya: W. A. Mozart:

Szánkózás

Vers:

Harangok szóljatok, szóljatok csengők. tudja meg a világ, karácsony eljött, Zengjétek angyalok. zengjétek boldogan. tudja meg a világ: karácsony napja van. Szeretet ünnepe, ragyogó karácsony, nincs nálad áldottabb, ünnep a világon. Míg örömláng gyúl ki, zöld fenyőid árnyán, ringatózik lelkünk boldog, béke szárnyán. Földérül az arcunk, mely imént borongott, elfeledünk bú-bajt, minden földi gondot. Vidámság mosolya csillog a szemünkben, nevető angyalok szállnak a szívünkbe.

Gitár: J. Krieger: Menuett-Minuet

Vers: Ady Endre: Kis, karácsonyi ének

Ének: Karácsony Szent éjjel...

Karácsony szent éjjel megszületett Jézus. Nem volt neki bölcső csak egy hideg jászol.

Csillag gyúlt az égen, csillag gyúlt a földön, emberré lett Isten, hála legyen neked. Mária ringatta, altatódalt dúdolt.

József állt mellette óvta, védte, nézte.

Csillag...

Mi szívünk a jászol, szeretetre vágyunk. Jöjj be kisdéd kérünk, lelkünk mi kitarjuk.

Csillag...

Pásztorjáték

Mesélő 1.:

Szent karácsony éjszakája, te vagy minden gyermek álma. Itt vagy végre! Angyalszárnyon suhansz át ma Száz határon,

hogy a tiszta, boldog béke sugározzék égbe, földre.

Mesélő 2.:

Karácsony este van: csend. nyugalom, béke, szeretet költözött az emberszívekbe.

Angyalok az égen glóriát zengenek, a földön élőknek örömet hirdetnek.

Mesélő 3.:

De. nem volt így, ezért elmesélem, hogyan is volt akkor. milyen is volt régen.

Milyen volt az első karácsony éjjele, mikor megszületett Jézus Betlehemben.

Ének: Szállást keres...

Szállást keres a szent család, de senki nincs ki helyet ad. Nincsen aki befogadja, Őt ki égnék, földnek ura.

Mária:

Hosszú az Út elfáradtam és hideg az éjjel. Keressünk szállást magunknak, nézzünk kicsit széjjel! Hol készítek szent fiamnak, puha, meleg ágyat, vagy talán az emberek közt szállást nem találhat?

József:

Van egy barlang, nem is messze, itt a város mellett, magunkfajta szegény ember, ott is megpihenhet.

Mária:

Menjünk, József! Jó lesz nekünk istálló melege! Mesélő

Mesélő 4.:

Fáradtan, bágyadtan elindulnak, szemük a sötétben, haj lék után kutat.

Jaj, nehéz dolguk lesz, mert itta pusztaában, nem lagnak emberek, nincsenek itt házak.

Mesélő I.:

Azaz mégis lagnak puszta pásztornépek, napi

munkájukból, haza épp most térnek. Pásztor 1.:

Éjszaka szállta mezőkre, dőlünk le már pihenőre!

Pásztor 2.:

Okos beszéd! Annyit jártunk, majd letörik mára lábunk.

Pásztor 3.:

Jó, hogy este van már, olyan fáradt vagyok. Nyugszik a nyáj, megpihenhetünk nsi is már.

Pásztor 4.:

Puha párna lesz a zombék, takarónk a csillagos ég.

Pásztor 1.:

Lefekszem no. én is csak hát Adjon Isten jó éjszakát!

Mesélő 2.:

Az imádság után szépen lepihentek, békésen alszanak a pásztoemberek. Szerte a pusztában csend van, pihen minden. A szellő sem sutog, a szél sem zizzen. Nem hallik semmi nesz, kinn a sötét éjben halványan pislákol pásztozüek fénye.

Ének: Csordapásztorok...

Csordapásztorok midőn Betlehemben, csordát őriznek éjjel a mezőben, csordát őriznek éj jel a mezőben.

Mesélő 3.:

Régen történt, nagyon régen, távol tőlünk más vidéken. Néhány p nyáját őrzött kinn, a sötét éji réten, mikor egyszer nagy fényesség ragyogta be azt az estét, angyal szállt alá a rétre.

Nézték a pásztorok félve, megrettenve, megigézve.

Dúdolva: Mennyből az angyal...

Pásztor 1.:

Kelj fel pajtás, valami éneket hallok!

Pásztor 2.:

Á, semmi az. talán a kakas kukorékol

Angyal

Pásztorok, halljátok?

Pásztor 1

Ki az?

Pásztor 2

Mi az?

Pásztor 3

Uram ne hagyj! Egy szent angyal!

Ének Mennyből az angyal...

Mennyből az angyal lejött
hozzatok pásztorok pásztorok.

Hogy Betlehembe sietve
menvén, lássátok, lássátok.

Angyal

Jó pásztorok ne féljete, nagy
örömet mondok nektek.

Akit olyan régen vártok az Úr
Jézus földre szállott

Nem selyemben, nem
bársonyban, csak egy szalmás.
Kis jászolban

Fényét rá szép csillag szórja.
énekünk az altatója.

Ő az ég és föld királya
siessetek mind hozzája.

Pásztorok.

Menjünk, Menjünk!

Pásztor 1.

De hát mit vigyünk a
Jézuskának?

Pásztor 2

Viszek neki puha vánkost

Pásztor 3:

Én meg sajtot vaját tejet
örömet adom vele

Pásztor 4

Drága ajándék helyett vigyük
el a szívünket és a lelkünket!

Mesélő 4

Most hogy itt a boldog óra
örömhíre angyszóra

A pásztorok útra keltek
Betlehembe elsiettek

*(A pásztorok elmennek az
angyal után Mária és József
bejön)*

Ének Pásztorok, pásztorok

Pásztorok, pásztorok
örvendezve sietnek Jézushoz
Betlehembe

Köszöntést mondanak a
kisdednek ki váltságot hozott
az embernek.

Mesélő 1

Betlehemi istállóban szalmán
fekszik agy helyett szendereg
egy kisgyermek

Pólyájával betakarja énekével
elringatja édesanyja Mária

Mária:

Szememen a könny a fátzol
kicsi fiam biztos fázol

Nincsen bölcsőd, csak egy
jászol szememen a könny a
fátzol

Kis gyermekem drága kincsem
nekem s a világnak minden

József

Csak tudjuk majd felnevelni jó
szót adni s enni, inni.

Mária éneke O gyönyörűszép...

O gyönyörűszép titokzatos éj
Égszemű gyermek Csöpp
rózsalevél

Kisdedként az édes Úr
jászolában megsimul szent
Karácsony éjjel.

Mesélő 2.:

A jámbor állatok. szépen
körben állnak ott.

Szelíd szemű tehenek. lehelnek
rá meleget.

Néma juhok nézegetik.
párájukkal melengetik.

Most valaki halkán kopog
megérkeztek a pásztorok.

(Bejönnek a pásztorok.)

Mesélő 3.:

Itt vannak a pásztorok, tiszta
szemük, hogy ragyog.

Megpillantják Máriát s karján
édes kisfiát

Ajkuk néma szóval állnak
néznek boldogan

Aztán egyik letérdel követik őt
serényen

Pásztor 1

Kis Jézuska égi gyermek a
pásztorok köszöntenek

Pásztor 2

Túrót sajtot vaját hoztunk ‘
vedd szívesen ajándékunk’

Pásztor 3 4

Szívünket is ráadásnak
elhozzuk a Jézuskának

Mária:

Köszönjük kedves
ajándékokat. jó pásztorok’

Mesélő 4.:

Eközben napkelet felől három
király:

Gáspár elől, aztán Menyhért, s
Boldizsár valamilyen jelle vár

(Bejönnek a királyok)

Gáspár:

Merre menjünk. hol keressük.
A helyet el ne tévesszük.

megtaláljuk megcsodáljuk
térdre borulva imádjuk

Menyhért:

Csillag ragyog égi réten az
legyen az én vezérem

Hol a csillag majd megáll
szívem nyugalmat talál

*(A királyok Betlehembe mennek
az utat az angyal mutatja
csillaggal a kezében)*

Ének Karácsonynak éjszakáján

Karácsonynak éjszakáján,
Jézus születése napján.

Örüljetek örvendjete a kis
Jézus megszületett

Gáspár

Nézzéte társaim talán már itt
vagyunk?

E hely fölött megállt vezérlő
csillagunk

Menyhért

Az ám de itt nincs más. csak
egy istálló

királyhoz ez a hely semmiképp
sem való

Boldizsár

És az istállóban egy
kisgyermek van csak.

akit édesanyja karjaiban ringat.

Gáspár:

Igaz kisgyermek csak de én
hiszem tudom

nem hiába jöttünk hosszú
nehéz úton.

Megtaláltuk végre aki után
vágytunk

ez a kicsiny nyerne ami nagy
királyunk

Mesélő

Hirtelen kopogtatnak a királyok
már itt vannak

Mária

Kik vagytok Mit kerestek

Boldizsár

4. Napkeleti bölcsek vagyunk

Gáspár

A Megváltót keressük

**Vers József Atti1a Betlehemi
királyok**

Menyhért:

Adjonisten Jézusunk Jézusunk

Három király mi vagyunk

Lángos csillag állt felettünk

Gyalog jöttünk mert siettünk,

kis juhocska mondta-biztos

itt lakik a Jézus Krisztus

Menyhért király a nevem.

Segíts édes Istenem.

Gáspár

Istenfia j jó napot!

Nem vagyunk mi vén papok.

Úgy hallottuk megszületettél

szegények királya lettél

Benéztünk hát kicsit hozzád

Üdvösségünk égi ország

Gáspár volnék afféle

Földi király személye

Boldizsár

Adjonisten Megváltó,
Megváltó

Jöttünk meleg országból

Főtt kolbászunk mind elfogyott

fényes csizmánk is megrogyott,

hoztunk aranyat hat marékka

tömjént egész vasfazékkal

Én vagyok a Boldizsár

aki szerezsen király

Mesélő 2

Irul-pirul Mária, Mária.

boldogságos kis mama

Hulló könnye záporán át

alig látja Jézuskáját

A sok pásztor mind muzsikál

Meg is kéne szoptatni már

Mária

Kedves három királyok

Jóéjszakát kívánok

József:

Köszönjük Pihenjete meg
nálunk jó királyok

Zene 0, Istenem...

*(Á dal halkán szol közben
gyertyagyújtás)*

Mesélő 2

A jászolt mind körbeveszik,

kis Jézuskát ünnepelik

Csillag ragyog égi réten

S a jászolban fekszik szépen

rongypólyával betakarva

az újszülött kis Jézuska.

Pásztorok

Kicsi Jézus ég virága

Ó hozz áldást a világra!

Királyok

Harang zúgjon ének zengjen,

amit kérünk teljesedjen'

Mária és József

Könny ne hulljon seb ne fájjon

minden házba álm szálljon

Mindenki

Legyen boldog szent karácsony

*(A zene felerősödik a szereplők
gyertyával a kézben — énekelik
a dalt)*

Zene és ének Ó Istenem

Ó Istenem ó Istenem áldj meg
minket kérlek'

Ó Istenem ó istenem adj erőt
hogyan éljek'

Add nekünk mi elveszett

Gyermeked most el ne vesd!

Ó Istenem ó Istenem adj
nekünk m

Péter apó Bizony, bizony. Ha idejöttek volna, elalhattak volna az ágyamon. A kisbabát betakartam volna meleg takarómmal. Örülnék, ha lenne itt velem valaki.

Mesélő Folytatta az olvasást. Arról olvasott, hogy gazdag bölcsek keltek át a sivatagon, hogy ajándékot vigyenek Jézusnak.

Péter apó Hát, ha Jézus idejönne, nem tudnék neki mit adni. Nincs nekem semmim. Ó, de várjunk csak!
/feláll az asztaltól, odamegy a polchoz/
Van itt egy pár kiscipő. Ez a legjobb, amit valaha készítettem. Ezzel ajándékoznám meg.

Mesélő Óvatosan visszatette a cipőket a dobozba, majd újra leült olvasni. Azonban hamarosan álomba szenderedett a könyv lapjai felett. Kint egyre nagyobb lett a köd és a hideg.
Hirtelen egy hang szólította:

Hang Péter apó! Péter apó!

Péter apó Ki az? Ki van a szobában? Hangot hallok, de nem látok senkit.

Hang Péter apó! Azt kívántad, hogy megláthass. Hogy betérjek a műhelyedbe és megajándékozhass. Holnap reggeltől estig figyelj, és én eljövök. Légy nagyon figyelmes, hogy felismerj, mert nem mondom meg, hogy ki vagyok.

Mesélő Aztán újra csend lett. Péter apó megdörzsölte szemét, és felállt. A kályhában már elégett a szén, a gyertya is alig pislákkolt.

Péter apó Ó volt! Jézus volt! */elgondolkodva/* Lehet, hogy csak álom volt, de azért figyelni fogok és remélem karácsony napján meglátogat! De hogy fogom megismerni? Bizony, nagyon kell majd figyelnem.

Mesélő Péter apó le sem feküdt, hanem ott ült a székében az ablakkal szemben, és figyelt, mikor jön arra valaki. Lassan, lassan felkelt a nap és sugarai megvilágították az utat. Senki sem járt az utcán.

Péter apó Begyűjtöm a kályhát és főzök egy kávé. De azért közben az utat is figyelem. Remélem tényleg eljön! */közben kinéz az ablakon/* Ó, ott jön valaki! Lehet, hogy Jézus az! De nem. Ő csak az utcaseprő. Ennek is ilyenkor kell erre járnia, mikor én Jézust várom!
De hogy fázik szegény! Még a kesztyűje is lyukas! Milyen rossz lehet neki, hogy még karácsonykor is dolgoznia kell. Behívom! */kikiált/* Jöjjön be!

Utcaseprő */csodálkozva kérdezi/* Nekem szólt, Péter apó?

Péter apó Persze! Mit szólna egy csésze jó meleg kávéhoz? Biztosan átfázott, és jól esne egy kicsit átmelegedni.

Utcaseprő Hát megköszöném! Tudja, Péter apó, karácsonykor még tisztábbnak kell lennie az utcának, mint máskor, hisz ilyen szép ünnepet nem szabad elrontani szemetes utcával. Ezért is indultam ilyen korán, hogy hamar elkészüljek. De igazán kedves, hogy behívott, köszönöm.

Péter apó Ó, ez a legkevesebb, amit tehetek. Hisz karácsony van.

Mesélő Péter apó közben ki-kinézett az ablakon.

Utcaseprő | Látogatót vár? Remélem nem zavarom!

Péter apó | Ó, nem, csak tudja, ma Jézust várom. Megígérte, hogy eljön.

Mesélő | Az utcaseprő megdöbbenve nézett rá, majd letette a csészét, és elindult.

Utcaseprő | Hát akkor sok szerencsét Péter apó, és még egyszer köszönöm! /*kimegy*/

Gyerekek | /2 gyerek jön csilingelve, kopognak/ Jó reggelt Péter apó! Szeretnénk boldog karácsonyt kívánni!

Péter apó | Szervusztok gyerekek! Gyertek beljebb! Örülök, hogy jöttetek! Én is hadd kívánjak nektek áldott karácsonyt! Tegyétek el ezeket az almákat!

Gyerekek | Köszönjük! /*csilingelve, kiabálva, hogy: itt a karácsony! Mennek tovább. Péter apó kikíséri őket.*/

Péter apó | Jó reggelt, fogadósne asszonyság! Boldog Karácsonyt!

Fogadósne | Viszont kívánom! Látom, a gyerekek magánál is jártak. Hozzánk is eljöttek, mint minden évben. Emlékszem, gyerekkoromban mi is jártunk házról házra, s ami ajándékot kaptunk, elosztottuk magunk között. Aztán este a karácsonyfa körül volt nagy öröm, mikor kiraktuk a zsebeinket! De régen is volt! No, de most már mennem kell, mert a vendégeim várnak. További vidám ünnepet Péter apó!

Péter apó | Köszönöm. Már egyre több ember jár az utcán, de még sehol sem látom Jézust. Csak nem felejtette el az ígétét? De nézd csak! Ez a szegény asszony a két gyerekkel milyen fáradtnak látszik. Jöjjenek be, melegedjenek meg egy kicsit!

Szegény asszony | Nagyon kedves magától!

Péter apó | Ugyan, szóra sem érdemes! Csak láttam, hogy nagyon át lehetnek fázva. Messzire mennek?

Szegény asszony | A szomszéd faluba. Még vagy négy kilométer. Tudja, lent laktunk a malomnál, de nincs pénzem a lakbérre, ezért el kellett jönnöm. Most az unokatestvéremhez megyek, hátha befogad.

Péter apó | Hát te hány éves vagy, leányka?

Kisleány | Tíz múltam. De jó meleg van a bácsinál! A bácsit hogy hívják?

Péter apó | Mindenki csak Péter apónak szólít. Szeretnél egy kis kenyeret?

Kisleány | Köszönöm, igen.

Péter apó | De szép kisbaba! De hát nincs szegénynek cipője!

Szegény asszony | Nincs miből vegyek neki. Egyedül nevelem őket, és lassan már ennivalóra sem ellik.

Mesélő | Péter apó míg a gyerekeket nézte, támadt egy gondolata. El akarta hessegetni, de csak nem sikerült. Eszébe jutott a doboz a polcon. Az a pár cipő, amit sok évvel ezelőtt készített, talán jó lenne a kis csöppségnek. Így Péter apó elővette a kiscipőket a dobozból és felhúzta a gyerek lábára.

Péter apó | Pont rá illik, mintha csak ráöntötték volna! Fogadja el ezt a pár cipőt!

Szegény asszony | Ó, hogy hálálhatnám meg?

Péter apó | Semmiség az egész.

Mesélő | Az öreg suszter aggódva tekintett ki az ablakon, miközben ezt gondolta:

Péter apó | Csak nem ment el Jézus, miközben a gyerekekkel foglalkoztam?

Mesélő | Az asszony közben még egyszer megköszönte a segítséget és a gyerekekkel tovább indult. Péter apó kikísérte őket az ajtóig és újra szétnézett az utcán. Két idegen ember szólította őt meg:

1. Idegen | Jó napot kívánok! Tudna nekünk segíteni? A szomszéd faluba készülünk a rokonainkhoz. Miközben az erdőn jöttünk át, az egyik kanyarban felborult a szánunk, s egy darab letörött belőle.

2. Idegen | Meg tudná-e mondani, hol találunk egy mesterembert, aki segíthetne rajtunk? Nem fogunk a karácsonyi gyertyagyújtásra odaérni.

Péter apó | A következő utcában lakik egy asztalos. A cégére kint lóg az üzlete felett, úgyhogy könnyen meg fogják találni.

Idegenek | Köszönjük szépen. Sietünk is.

Péter apó | Lám, ők is sietnek, csak Jézus nem siet hozzám.

Szomszéd-asszony | De jó, hogy itthon van, Péter apó! Segítsen rajtam! Elkezdtem begyúrni a karácsonyi süteményhez a tésztát, amikor kifogyott a cukrom. Anélkül pedig nem lesz finom! Tudna-e adni? Az ünnepek után majd megadom!

Péter apó | Hogyne, szomszédasszony! Jöjjön csak, akad itt még két süteményre való is. Elég lesz ennyi!?

Szomszéd-asszony | Bőven. Köszönöm! /elmegy/

Péter apó | Hanem ebben a nagy várakozásban egészen megéheztem.

Mesélő | Így melegített magának egy kis káposztalevest és megebédelt. De a szeme állandóan az ajtón volt, s figyelte, vajon mikor jön a látogatója. S egyszer csak tényleg kopogtatnak.

Péter apó | Biztosan Ő az! Szabad!

Mesélő | Azonban csak egy falubeli jött.

Falubeli | Boldog karácsonyt, Péter apó! Eljöttem a csizmáért, ugye készen van?

Péter apó | Még tegnap megsarkaltam, de kerüljön beljebb! Ide tettem az asztalkámhoz. Tessék!

Falubeli | Már nagyon ráfért egy kis javítás, de hát nincs pénzem újat venni. Azonban ez most egészen újjá lett varázsolva. Mennyit fizetek?

Péter apó | Négy pengőt.

Falubeli | Hisz a legutóbb ötvenet fizettem!

Péter apó | Tudom, de hadd legyen ez az én karácsonyi ajándékom! Meg aztán ezzel nem is volt annyi munka, mint a múltkorival.

Falubeli | Az Isten fizesse meg a jóságát! Áldott karácsonyt Péter apó!

Mesélő | A suszter egyre türelmetlenebbül várakozott, és egyre többet állt ki az ajtóba.

Szomszéd | Adjon Isten, Péter apó! Így szeretem a karácsonyt, ha jó sok hó esik! Azt sem bánom, ha többször kell söpörni az utcát. Legalább addig is mozog az ember, nem igaz? De talán vár valakit?

Péter apó | Tudja szomszéd, tegnap nem akárki ígérte meg, hogy eljön! Jézust várom!

Szomszéd | Méghogy Jézust?! Talán személyesen ígérte meg, hogy eljön?! Na, nekem be kell mennem! Szegény öregember, ő is egyre többet képzelődik. Nem hiába, nem tesz jót, ha vénségére egyedül marad az ember.

Mesélő | Péter apó azonban már nem hallotta az utolsó szavakat, mert figyelmét két koldus kötötte le, akik szakadt ruháikban közeledtek felé.

1. Koldus | Jó ember! Szánj meg minket! Karácsony van, a Szeretet ünnepe, mindenki az estére készülődik. Nekünk pedig ma még egy falat sem volt a szánkban.

2. Koldus | Látod a ruhánk is milyen szakadt, a cipőnkön befolyik a hó, az eső.

Péter apó | Túl sok mindent én sem tudok nektek adni. Hacsaknem egy kis kenyeret meg szalonnát.

1. Koldus | Ó, nagyon megköszönnénk azt is!

Mesélő | Miután a koldusok elmentek, a hóesésben szánkózó gyerekek vidám csapata tűnt fel. Mikor odaértek Péter apó ajtajához, hangosan köszöntek neki.

1. Gyerek | Boldog karácsonyt, Péter apó!

Péter apó | Nektek is. Aztán sokan szánkóznak-e a dombon?

2. Gyerek | Sokan bizony! Vigyáznunk is kellett, mert sokszor volt nagy borulás. Mi például összeütköztünk a szomszéd falubeli gyerekekkel. Lett is belőle jó nagy hógolyócsata! De mi nyertünk! Jól megfürdettük őket a hóban!

Péter apó | Na, akkor hadd adjak nektek egy kis diót jutalmul!

3. Gyerek | De jó! Köszönjük! Siessünk, mert már biztos nagyon várnak otthon. És jó lenne száraz ruhába bújni.

Mesélő | Ahogy telt az idő, egyre sötétebb lett, s az emberek lassan elindultak a templomba. Péter apó azonban még mindig a vendégét várta, aki váratott magára. Az arra járók megszólították az ajtajában álldogáló apót.

Apa | Jó estét, Péter apó! Hát újra eljött a karácsony! Megígértük a gyerekeknek, hogyha sötétedik, sétálunk egyet a faluban, megnézzük, kinek milyen fát hoztak az angyalok.

Anyá | Utána hazamegyünk, meggyújtjuk a gyertyákat, és elénekeljük a fa alatt a karácsonyi éneket.

Péter apó | Mi is mindig így tettünk, amíg a gyerekek kicsik voltak. De mióta magam maradtam, egyedül kell gyertyát gyújtanom. Ma talán másképp lesz, remélem, megérkezik a vendégem.

Apa Csak nem a gyerekek jönnek el?

Péter apó Nem. Jézust várom. Tegnap este álmomban megígérte, hogy eljön. Egész nap vártam, de biztosan megvárja az estét, hogy még szebb legyen az együtt töltött idő.

Anya Hát bizony a Bibliában is az van írva, hogy este született a Megváltó egy betlehemi istállóban. Ezért nekünk is igyekeznünk kell, mielőtt teljesen besötétedik. Boldog karácsonyt!

Mesélő Ezen a vidéken is szokás volt, hogy napnyugta után a fiatalok házról házra jártak és énekkel köszöntötték az ott lakókat karácsony estéjén. Péter apó ablaka előtt is felcsendült a jól ismert karácsonyi dal. */lányok énekelnek/* Az öreg suszter meghatottan hallgatta, s úgy érezte, angyalok dalolnak az utcán. Majd odament az ajtóhoz, hogy még egyszer szétnézzen, nem jön-e Jézus. De az utcán már senki sem járt, csak a távolodó lányok éneke hallatszott egyre halkabban. Péter apó fáradtan ült le asztalához és elővette a Bibliát. Azonban annyira szomorú és csalódott volt, a szeme is annyira fáradt, hogy nem bírta kibetűzni a szavakat.

Péter apó Csak álom volt az egész! Olyan nagyon akartam hinni benne, úgy vártam, hogy eljöjjön Jézus. De úgy látszik, csak álmodtam.

Mesélő Hirtelen úgy tűnt, mintha valaki lett volna a szobában. Péter apó könnyein keresztül sok embert látott; ott volt az utcaseprő, az anya a gyerekeivel, a koldusok, a fogadósne, és a szomszédok, a két bajbajutott idegen, a vidám gyereksereg és a falubeliek. Mind-mind, akivel a nap folyamán találkozott, beszélt, akinek segített. Ahogy elhaladtak mellette, mindegyikük azt kérdezte tőle:

Mindenki egymás után Nem láttál engem, Péter apó?

Péter apó Ki vagy? Mond meg, kérlek, ki vagy?

Mesélő Aztán ugyanazt a hangot hallotta, amit előző este, bár hogy honnan jött, nem tudta volna megmondani.

Hang Éheztem és enni adtál. Szomjaztam és innom adtál. Jövevény voltam és befogadtál. Miközben ezeken az embereken segítettél, velem tetted ezt.

Mesélő Majd megint csend lett. A könnyek felszáradtak az öregember szeméből.

Péter apó Bizony, bizony. Mégiscsak eljött.

Mesélő Elgondolkodva bólogatott. Majd elmosolyodott és a szeme újra ragyogott.

Mesélők	Szegény asszony
	Kisleány
	Kisbaba
	1. Idegen
	2. Idegen
	Szomszédasszony
	Falubeli
	Szomszéd
	1. Koldus
Péter apó	2. Koldus
Hang	1. Szánkós gyerek
Utcaseprő	2. Szánkós gyerek
1. Gyerek	3. Szánkós gyerek
2. Gyerek	Apa
Fogadósne	Anya

